

24/7

POLITIE

NR. 49
MAART
2018 | PERSONEELSBLAD
VAN DE POLITIE

DE POLITIE
ESCAPE ROOM:
KOM JIJ ERUIT?

+

5 VRAGEN OVER DE
FAMILIEAGENT

AGENTEN
ZIJN IDEALE
PLEEGOUDERS

INTERVIEW
MINISTER
GRAPPERHAUS

DE ZAAK MILICA
VAN DOORN
'OPGEVEN WAS
GEEN OPTIE'

DOSSIER PTSS

'ZIE JE WEL,
IK BEN
NIET GEK'

« waakzaam en dienstbaar »

POLITIEMENSEN ZIJN IDEALE PLEEGGOUDERS

Pieter Roeters en zijn gezin.

Politiemensen zijn sociaal vaardig en maatschappelijk betrokken, ze weten wat er speelt op straat en onder jongeren. Kortom: de ideale pleegouders. Twee collega's vertellen over hun ervaringen met het pleegouderschap. 'Het is geweldig zo'n extra puber in huis. Al die zinloze discussies: heerlijk!'

Organisaties voor pleegzorg zoeken specifiek onder politiemensen naar nieuwe pleegouders. En dat is hard nodig. De laatste jaren daalt het aantal mensen dat zich opgeeft als pleegouder. 'Om de zorg op peil te houden, zijn per jaar 3500 nieuwe pleeggezinnen nodig', vertelt Janette Reukers van Pleegzorg Nederland. Deze organisatie doet ook onderzoek naar de motivatie en het profiel van pleegouders. Reukers: 'Een aantal beroepsgroepen is onder pleegouders

duidelijk oververtegenwoordigd: zoals werknemers uit de zorg en sociale sector. Mensen die werken met mensen. En mensen die vanwege hun werk in aanraking komen met kinderen en volwassenen waar het niet goed mee gaat. Dit is vaak een innerlijk motief om pleegouder te worden. Ook politiemensen komen natuurlijk vaak in aanraking met dit soort problematiek.'

Op dit moment zijn via de 28 organisaties voor pleegzorg al verschillende politiemedewerkers

'Juist politiemensen kunnen een kind zo veel bieden'

De eerste keer dat Pieter Roeters en zijn vrouw hun pleegdochter zagen, legde het meisje een briefje voor zich op tafel. 'Ik heb een paar vragen, is dat goed?' 'Dat is goed, meid', zei Pieter. 'Kun je vlechtjes maken?', vroeg ze. 'Dat kan ik niet, maar ik ben een snelle leerling.' 'En heb je een hond?' 'Ja.' 'Dan wil ik wel komen.'

Pieter is ruim 25 jaar in dienst bij de politie en zeven jaar wijkagent. Pieter, zijn vrouw en hun zoon hadden in het gezin ruimte voor nog een kind. 'In onze familie komt een zware vorm van autisme voor. Die gok wilden we

niet wagen. Toen we bij de plaatselijke omroep een filmpje zagen over pleegouderschap, zijn we ons erin gaan verdiepen. Anne is nu vier jaar bij ons. We hebben heel bewust gevraagd om een kind vlak voor de puberteit. Dan kon ze nog wennen, voordat die periode begon.'

Het pleegouderschap is prachtig, vindt Pieter. 'Het is geweldig om zo met een puber te werken. Al die zinloze discussies: heerlijk. Maar soms is het zwaar.' Anne zoekt de grenzen op. 'Maar mijn vrouw en ik doen het samen. Wij steunen elkaar. Ik ben de boswachter hier, niet onze dochter. Toen ze een keer keihard met de deuren sloeg, heb ik gewoon de deur van haar kamer er uitgehaald. Heeft ze een nacht zonder deur geslapen. "Je bent gek!", roept ze dan. "Ja, op jou, dat weet je toch?"' 'Toen ze bij ons kwam, was ze boos

op alles en iedereen. Begrijpelijk. Wij waren haar vierde gezin. Als gezin hebben we lastige periodes door-gemaakt. Vooral omdat de situatie waar ze uitkomt, complex is. Heel bewust hebben we daarom pleegzorg gevraagd om voogd over haar te blijven. Zo zijn we geen partij in conflicten. Wij kijken alleen naar haar belang. En soms kunnen we zeggen dat iets nu eenmaal moet 'omdat het van Jeugdzorg moet'.

'Gast, ik snap jou'

'Het pleegouderschap is een enorme verrijking. Voor mijn leven, voor ons gezin en ook voor mijn werk. Jeugdzorg vraagt me nu soms mee als ze verwachten dat het bij een gezin lastig wordt. Als een pleegkind aan het escaleren is, ga ik er gewoon naast zitten op de bank. "Gast, ik snap jou." En ik vertel over thuis. Dan zie je die

► beschikbaar als pleegouder. Of de rust en regelmaat die kinderen nodig hebben niet bijt met de onregelmatige diensten bij de politie? Volgens Reukers hoeft dat geen probleem te zijn: 'Het traditionele kostwinnersmodel komt steeds minder voor in onze samenleving. Als twee ouders werken, kunnen onregelmatige diensten juist een voordeel zijn. Dan kan een van de ouders 's middags thuis zijn als een kind uit school komt. Het belangrijkste is dat je behalve ruimte in je hart en in je huis, ook ruimte in je hoofd kan bieden. Er kan van alles spelen rond een pleegkind en de omgeving waar het kind uit komt. Als je daarmee kunt omgaan, dan hoeft een drukke, onregelmatige baan geen belemmering te zijn.'

Forensische pleegzorg

Vooraf voor een specifiek project kijken pleegzorgorganisaties hoopvol naar politiemensen. In Noord-Holland loopt een programma met 'forensische pleegzorg', waarbij jongeren tussen de 12 en 16 jaar die voor het eerst verdacht worden van een strafbaar feit in een pleeggezin worden geplaatst. 'Het gaat om kwetsbare jongeren met bijvoorbeeld een cognitieve beperking en/of psychische problematiek waarop verblijf in een jeugdgevangenis een negatieve invloed heeft', vertelt Reukers. 'De jongeren gaan tijdens hun verblijf in het pleeggezin gewoon naar school.'

Een speciaal opgeleid pleeggezin neemt drie maan-

den – met optie tot verlenging met nog eens drie maanden – een jongere in huis onder strikte regels, begeleiding en voorwaarden. Voordat een jongere een plek krijgt bij een forensisch pleeggezin worden de risico's zorgvuldig bekeken door onder andere de Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdbescherming Amsterdam of de William Schrikker Groep. De kinderrechter beslist uiteindelijk of forensische pleegzorg een geschikte optie is voor een jongere. 'Voor elk kind wordt een behandelplan opgesteld', licht Reukers toe. 'Hierin staat aan welke verbeterpunten de kinderen moeten werken. Bijvoorbeeld dat ze regelmatig naar school moeten gaan, hun gedrag moeten aanpassen of hun vrijetijdsbesteding op orde moeten krijgen. Zo kunnen kwetsbare kinderen die voor het eerst met justitie in aanraking zijn gekomen toch zo veel mogelijk in een gezinssituatie opgroeien.'

'Juist hiervoor zijn politiemensen een goeie match', vindt Reukers. 'Zij kennen de wereld van Justitie al, waar anderen daar heel onzeker over kunnen zijn. Maar natuurlijk zijn we ook blij met politiemensen die zich op willen geven voor het gewone pleegouderschap.'

Meer informatie over pleegzorg vind je op supergewonemensengezocht.nl en www.pleegzorg.nl. Meer weten over forensische pleegzorg? Kijk hiervoor op de websites van pleegzorgorganisaties Spirit en Parlan.

► ogen oplichten, je begrijpt elkaar.' 'Andersom heb ik als pleegouder veel aan mijn ervaringen bij de politie. Toen we in de rechtszaal onze mening moesten geven in het belang van onze dochter, vond mijn vrouw dat wel spannend. Ik lag daar niet wakker van. En als wijkagent kom ik op vier scholen, ik praat graag met pubers. Ik weet wat er speelt: ik heb meiden weggehaald bij loverboys. Nu mijn dochter op die leeftijd komt, ben ik daar heel alert op.' Zijn pleegouderschap werd jaren geleden niet gewaardeerd op zijn werk, vertelt Pieter. 'Ik moest al mijn vakantiedagen opnemen. Nu is het heel anders. Ze begrijpen het en alles is goed geregeld. Ja, ik heb onregelmatige diensten. Maar dankzij mijn

vrouw is er bij ons altijd iemand thuis als de kinderen uit school komen.'

Rust, reinheid, regelmaat

'Op mijn werk krijg ik nu alle steun. Laatst zagen collega's dat ik ergens mee zat. Ze hebben me direct naar huis gestuurd: ga dat maar even oplossen. Mijn dochter heeft haar spreekbeurt gehouden over de politie. Die heeft ze bij een briefing nog eens overgedaan, voor al mijn collega's. Ik was zó trots. Ik kan dit alle collega's aanraden: dit werk is nodig, juist voor pubers. Wij als politiemensen kunnen deze kinderen precies bieden wat zij zó missen: stabiliteit. Rust, reinheid, regelmaat, duidelijkheid. Je bent maatschappelijk bezig. Maar vooral: je biedt een kind een kans om

het leven weer op te pakken. Dat is zo bijzonder.'

'De emotionele rollercoaster die pleegouderschap is, daar kan je je niet op voorbereiden. En bedenk: jij hebt voor haar gekozen, maar zij niet voor jou. Verwacht geen dankbaarheid. Haar familie kan en wil ik niet vervangen. Ik probeer alleen haar opvoeder te zijn. Maar dan wel een heel goede. Op voor haar bijzondere momenten wil ik er voor haar zijn; ik zie dat ze dat waardeert. Een jaar nadat ze bij ons kwam, vroeg ik haar hoe het nu met haar ging. Ze zei: "Ik heb mijn rust gevonden."'

Om de privacy van Pieter's dochter te waarborgen, is haar verhaal geanonimiseerd.

Jan en Annette van 't Erve.

'Bij ons kan hij ontdekken waar hij goed in is'

Jan en Annette van 't Erve zijn 'weekendpleegouders' van Danny. Eens in de drie weken woont de 17-jarige puber een weekend bij hen.

'Zij is de aanstichtster', zegt Annette, als dochter Vera de kamer binnenkomt. 'Ze heeft het altijd geroepen: ik heb het goed gehad thuis, een pleegkind krijgt het bij jullie ook heel goed.'

Jan is operationeel expert wijkagent bij het Oost-Brabantse basisteam Schijndel-Sint Oedenrode; zijn vrouw Annette werkt in de zorg met dementerenden. Dochter Vera studeert pedagogiek en woont sinds kort samen. Hun zoon Mark is al langer het huis uit.

'Voordat we echt pleegouders werden, ging daar een wereld aan vooraf', vertelt Jan. 'We hadden meerdere gesprekken met de pleegzorgorganisatie, waarbij we binnenstebuiten werden gekeerd. We werden gedwongen om na te denken over onze eigen situatie, onze relatie en die met onze familieleden. Het heeft ons niet alleen een pleegkind, maar ook

dichter bij elkaar gebracht.'

Niet alleen Jan en Annette maar ook dochter Vera werd geschikt bevonden door de pleegzorgorganisatie. Ze kregen een korte opleiding. Jan: 'Vera heeft het hele traject meegedaan. Zij kan voor ons invallen als het nodig is. Overigens vroeg mijn werk nog wel om maatwerk. We wilden geen pleegkind uit mijn werkgebied. Ik wil niet beroepsmatig met het gezin worden geconfronteerd.'

Tiener in huis

Annette en Jan kozen eerst heel bewust voor weekendpleegzorg van een ouder kind. Jan: 'We wilden rustig beginnen, na verloop van tijd ►

'We geven hem een inkijkje in ons systeem.'

► kunnen we misschien overgaan naar permanente pleegzorg of crisisopvang. Zo houden we naast ons werk ook tijd voor onszelf. Omdat ons werk ook nog eens onregelmatig is, leek ons opvang in een weekend passender. En we vonden het leuk om een tiener in huis te krijgen. Omdat we allebei werken, is het prettig dat het kind al wat zelfstandig is.'

Weerbarstige puber

De toen 15-jarige Danny diende zich aan, een nonchalante wat weerbarstige puber. Jan: 'Hij heeft twee jongere broers. Ze wonen alleen met hun vader. Moeder heeft het gezin verlaten. Vader raakte wat overbelast, daarom gaan de drie broers nu eens in de drie weken een weekend naar hun eigen pleeggezin.'

Annette: 'We hebben het rustig opgebouwd, eerst een uurtje met zijn vader erbij, daarna een dagdeel, een dag en een nacht. We wisten dat hij in de weerstand zat. Het hoefde voor

hem niet zo. Het is ook best heftig als ze van je verwachten om enkele dagen per maand door te brengen in een wildvreemd gezin en met hen een band op te bouwen.' 'We hebben hem een plek en tijd geboden', vult Jan aan, 'voor de rest is het aan hem. We willen niets forceren. We hoeven hem niet op te voeden maar bieden opvang. We geven hem een inkijkje in ons systeem. Een ander systeem dan thuis.'

De eerste tijd bestond vooral uit bezighouden, vertelt Anette. 'Nu zie je dat hij onze gewoontes en routine kent. Hij doet gewoon mee maar houdt wel zijn eigen routines, bijvoorbeeld in zijn persoonlijke verzorging. Ik ga net zo met hem om als met mijn andere kinderen. Ik merk wel dat hij meer naar Jan toetrekt, hij komt echt uit een mannenhuishouden.'

Steuntje in de rug

Danny is geen getraumatiseerde jongen met gedragsproblemen, bena-

drukt Jan. 'We hebben wel gemerkt dat hij eerder is ondergewaardeerd dan gestimuleerd. Hij heeft veel meer in zijn mars. Ik denk dat het thuis en op school niet wordt gezien omdat hij zich verschuilt achter een stoere en nonchalante houding. We zien het toch wel als ons doel om hem positief te stimuleren. In principe is hij tot zijn achttiende hier. We hopen dat hij hier de rust vindt om te ontdekken waar hij goed in is en wat hij wil gaan doen. Zo dragen we een klein steentje bij. Ik word er blij van dat ik hem mee kan nemen in het ontdekken van de wereld om hem heen. Dat ik hem dingen kan uitleggen en dat hij met mij meedenkt om zo zijn eigen kennis te vergroten. Pleegkinderen zijn niet alleen maar zwaar beschadigde kinderen, maar ook kinderen die net een steuntje nodig hebben.'

In verband met de privacy zijn de pleegkinderen in dit artikel niet (herkenbaar) gefotografeerd.